

Komisija turklāt lūdz Tiesu atzīt, ka Itālija ir pārkāpusi LESD 260. pantu, un tai ierosina piespriest Itālijai samaksāt fiksētas likmes summu un kavējuma naudu par pusgadu līdz brīdim, kad pilnībā tiks izpildīts spriedums lietā C-243/10.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2008. gada 2. jūlijs) par valsts atbalsta shēmu "1998. gada reģionālais likums Nr. 9 – Atbalsta N 272/98 nepareiza izmantošana" C 1/04 (ex NN 158/03 un CP 15/2003) (OV 2008, L 302, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 19. septembrī Buonotourist Srl iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-185/15 Buonotourist/Komisija

(Lieta C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Buonotourist Srl (pārstāvji: M. D'Alberti, L. Visone, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt, ka Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmums valsts atbalsta lietā SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (attiecībā uz summu 1 111 572,00 euro) ir pilnīgi spēkā neesošs *ex tunc*, ciktāl tajā ir noteikts, ka summas, kas atvēlētas kompensācijai par sabiedrisko pakalpojumu saistībām Regulas (EEK) Nr. 1191/69 izpratnē (kompensācijas piešķiršana saskaņā ar šīs regulas 11. pantu par saistībām ievērot tarifu likmes vietējā sabiedriskā transporta nozarē) ⁽¹⁾, ir uzskatāmas par nepaziņotu pasākumu, kas ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē;

— saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt, ka Eiropas Komisijas 2015. gada 19. janvāra lēmums valsts atbalsta lietā SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (attiecībā uz summu 1 111 572,00 euro) ir pilnīgi spēkā neesošs daļā, kurā Itālijas valstij ir noteikts pienākums veikt operatīvos pasākumus šā atbalsta atgūšanai; kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt Buonotourist s.r.l. tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai tās iesniedzēja izvirza piecus pamatus, kuru dēļ spriedums esot atceļams:

I. Pārsūdzētā sprieduma kļūdainība, jo aplūkotā kompensācija tajā kvalificēta par "jaunu atbalstu"

Apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķirtā kompensācija izriet no *Consiglio di Stato* [Valsts padome] 2009. gada sprieduma, kurā attiecīgās tiesības saskaņā ar Regulu 1191/1969 ir atzītas tāpēc, ka tarifa saistības ir sabiedrisko pakalpojumu saistības (SPS). Šāds nolēmums pēc savas būtības nekādā ziņā nav uzskatāms par tādu, ar kuru ir noteikts kompensācijas pasākums, jo ar to ir vienīgi konstatēta šā pasākuma esamība.

II. Pārsūdzētā sprieduma kļūdainība, jo tajā uzskatīts, ka nav izpildīti *Altmark* judikatūras nosacījumi

Pasākuma kvalificēšana par publiskās varas iestāžu veiktajiem finansiālajiem izdevumiem kategoriski izslēdz, ka tam būtu piemērojams regulējums par valsts atbalstu. Tā kā kompensācija pēc savas iedabas ir atlīdzība par pildītajām SPS, nav konstatējama nekāda priekšrocība šīs saistības pildījušajam uzņēmumam. Turklāt, sīki analizējot spriedumu *Altmark*, ir redzams, ka ir ievēroti visi tajā apstiprinātie principi.

III. Pārsūdzētā sprieduma kļūdainība, jo tajā šis finansiālais pasākums novērtēts kā nesaderīgs ar Eiropas tiesisko regulējumu valsts atbalsta jomā, lai gan šis pasākums nespēj “kropļot konkurenci”

Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā, ka vietējā sabiedriskā transporta tirgus Kampānijā kā šīs lietas faktu rašanās laikā (1996. – 2002. gadā), tā arī šobrīd joprojām paliek slēgts konkurencei, jo koncesijas radīja ekskluzīvas tiesības. Tādējādi tur nevarēja būt konkurences nedz “attiecībā uz tirgu”, nedz “tirgū”.

IV. Pārsūdzētā sprieduma kļūdainība, jo tajā ir apgalvots Komisijas lēmuma pārākums pār valsts tiesas nolēmumu; Regulā 659/99⁽¹⁾ (Regulā 1589/2015⁽²⁾) paredzēto procesuālo garantiju kļūdaina piemērošana; tiesiskās palāvības principa kļūdaina piemērošana

Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā, ka valsts tiesas nolēmums ir taisīts vairāk kā piecus gadus pirms Komisijas lēmuma. Tāpēc tās minētā judikatūra šajā lietā neesot iederīga, jo šajā konkrētajā ziņā nav precedenta. Turpretim tā kā *Consiglio di Stato* bija piemērojusi Regulu 1191/69, tā bija izmantojusi sev piekritošo prerogatīvu. Komisija nevar šajā konkrētajā ziņā arīdzan pretendēt uz kādām ekskluzīvām lēmumu pieņemšanas pilnvarām. Ilga laiks, kas pagājis no Savienības tiesības piemērojušā nolēmuma līdz Komisijas lēmumam, ir nostiprinājis tiesisko palāvību. Tāpēc uzskatāms nevis, ka *Consiglio di Stato* nav ievērojusi piemērotās tiesību normas, bet gan tikai tas, ka Komisija tās interpretē atšķirīgi.

V. Sprieduma kļūdainība, jo tajā nepienācīgi piemērota Regula (EK) Nr. 1370/2007⁽⁴⁾, lai vērtētu atbalsta saderīgumu ar Savienības tiesisko regulējumu; pamatojuma nenorādīšana

Komisija ir pieņēmusi lēmumu, pamatojoties uz kļūdainu juridisko pamatu, jo Regula 1370/2007 nebija piemērojama tāpēc, ka tā stājusies spēkā pēc tam, kad jau bija pieņemts *Consiglio di Stato* spriedums, kurā tiesības uz šīm kompensācijām tika atzītas saskaņā ar Regulu 1191/69.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1191/69 (1969. gada 26. jūnijs) par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV 1969, L 156, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 19. septembrī *CSTP Azienda della Mobilità SpA* iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-186/15 *CSTP Azienda della Mobilità/Komisija*

(Lieta C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *CSTP Azienda della Mobilità SpA* (pārstāvji: G. Capo, L. Visone, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Asstra Associazione Trasporti*